

Můj koníček ryzovraný
je na most vyvedený,
můj věneček z rozmarýnu
je na něm vyvezený.

407.

Zvolna.

Z Prušánek.

Můj vě-ne-ček po-laj-ko - vý, můj vě-ne - ček

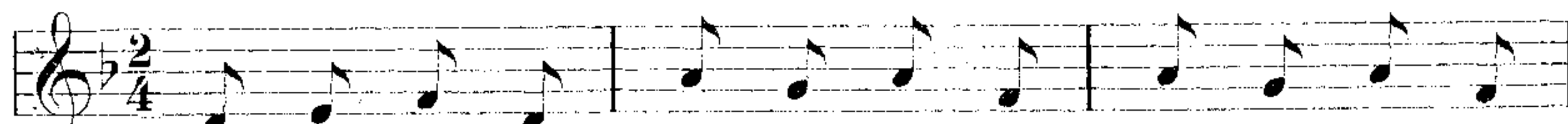

po-laj-ko - vý, da-ła sem ho šo-haj-ko - vi.

Můj věneček polajkový,
dała sem ho šohajkovi;
můj věneček z rozmarýnu,
už já budu mladú ženu.

408.

Z Lanžota.

Pod ja - vo - rem pod ze - le - ným, pod ja - vo - rem

pod ze - le - ným sklá-daj svůj ví - nek ze - le - ný.

Pod javorem, pod zeleným,
skládaj svůj vínek zelený.

Můj věnečku polajkový,
viła sem ťa v čirém poli.

A jak ho ona skládała,
přežalostně zaplákała:

Viła sem ťa v čirém poli,
včil ťa skládám šohajkovi.

Viła sem ťa elikaja*),
včil ťa skládám naříkaja.

*) Elikaja = helikaja, vesele prozpěvujíc.